

Veliki Petak
"Muka Gospodnja"

VIA CRUCIS **PUT KRIŽA**

predvodi
Sveti Otac
FRANJO

Koloseum
Rim, 15. travnja 2022.

MEDITACIJE I MOLITVE
pripremili

- I. mladi bračni par
- II. obitelj u misijama
- III. stariji supružnici bez djece
- IV. mnogobrojna obitelj
- V. obitelj s djetetom s poteškoćama u razvoju
- VI. udomiteljska obitelj
- VII. obitelj s bolesnim roditeljem
- VIII. djed i baka
- IX. posvojiteljska obitelj
- X. udovica s djecom
- XI. obitelj s Bogu posvećenim djetetom
- XII. obitelj koja je izgubila kćer
- XIII. ukrajinska obitelj i ruska obitelj
- XIV. obitelj migranata

PUT KRIŽA

Pjesma

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
R/. Amen.

Uvodna molitva

Gospodine Isuse,
na ovaj dan tvojom Mukom posvećen
uzdižemo tebi svoje glasove,
pouzdajući se u tvoje slušanje.

Blagoslivljamo te
jer ti si za nas izvor života,
ti preuzimaš naše patnje,
svojim si svetim križem otkupio svijet.

Vjerujemo
da smo izliječeni tvojim ranama,
da nas ne ostavljaš same u času kušnje,
da je tvoje Evanđelje istinska mudrost.

Prepoznajemo
tvoje tijelo izmučeno u tolikoj našoj braći i sestrama,
nasilje koje si pretrpio u onima koji su progonjeni,
tvoju ostavljanost u zlostavljanju onih koji su ubijeni.

Ti, koji si htio živjeti u obitelji,
dobrohotno pogledaj na naše obitelji:
usliši molitve,
poslušaj tužaljke,
blagoslovi nakane,
prati njihove putove,
podrži u neizvjesnostima,
tješi povrijeđene osjećaje,
ohrabri za ljubav,
udijeli milost oproštenja,
učini ih sve otvorenima za potrebe drugih.

Gospodine Isuse,
Ti koji si Raspeti i Uskrsli,
daj da ne dopustimo da nam se ukrade nada
u novo čovječanstvo,
u novo nebo i novu zemlju,
gdje ćeš obrisati svaku suzu s naših očiju
i više neće biti ni jauka, ni boli više neće biti,
jer je prijašnje prošlo.
I bit ćemo jedna velika obitelj
u tvom domu ljubavi i mira.

I. postaja
Isus u agoniji u Maslinskom vrtu

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim. I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba pa im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte! Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti! (Mk 14,32-36)

Mladi bračni par:

Evo nas, u braku smo tek dvije godine. Naš brak još nije kušan velikim olujama. Došla je pandemija koja je sve malo zakomplicirala, no sretni smo. Čini se da je naš medeni mjesec dug, unatoč svakodnevnim prepirkama. Unatoč našim razlikama. Ipak, često se uplašimo. Kad pomislimo na parove starijih prijatelja koji nisu uspjeli. Kad čitamo u novinama da se rastave povećavaju. Kad nam kažu da ćemo se sigurno rastati, jer takav je svijet. To je pitanje statistike. Kad se osjećamo sami jer se ne razumijemo. Kad jedva stignemo do kraja mjeseca. Kad se ponovno nađemo, stranci, pod jednim krovom. Kad se probudimo noću i u svojim srcima osjetimo težinu i tjeskobu našeg "sirotišta". Jer zaboravljamo da smo djeca. Jer vjerujemo da naš brak i naša obitelj ovise samo o nama, o našim snagama. Shvaćamo da brak nije samo romantična avantura, već i Getsemani, i tjeskoba prije nego što razlomiš svoje tijelo za drugoga.

Gospodine Isuse, koji si trpio strah i tjeskobu.

R/. Dona nobis pacem (Daruj nam mir).

Ti koji si molio u času kušnje.

R/. Dona nobis pacem (Daruj nam mir).

Ti koji nas pozivaš da bdijemo i molimo s tobom.

R/. Dona nobis pacem (Daruj nam mir).

Svi:

Pater Noster... (Oče naš...).

Gospodine Isuse,
koji si među maslinama mira
molitvom prihvatio
trpjeti za nas do smrti, smrti na križu,
poslušaj naše prošnje za mladence i mlade obitelji:
pomozim im da se s poteškoćama suoče ujedinjeno s Tobom
i daj nam svima da ostanemo s Tobom u času kušnje.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

II. postaja Isus izdan od Jude i ostavljen od svojih

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. Isus mu reče: "Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ? A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: "Gospodine, da udarimo mačem? I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. (Lk 22,47-50) Kaže mu tada Isus: "Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu". Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu. (Mt 26,52.56)

Obitelj u misijama:

Otišli smo u misije, Gospodine, prije skoro deset godina, jer nam naša sreća nije bila dovoljna. Htjeli smo dati svoj život kako bi i drugi doživjeli istu radost. Željeli smo pokazati Kristovu ljubav i onima koji ga ne poznaju. Nije važno gdje. Život u zajednici i svakodnevne aktivnosti pomažu nam da svoju djecu odgajamo otvorenim pogledom na život i svijet. Ali nije lako: ne skrivamo tjeskobu i strah od provođenja neizvjesnog obiteljskog života, daleko od naše zemlje. Svemu se tome pridodaje ratni teror koji je posljednjih mjeseci tako dramatično aktualan. Nije lako živjeti samo od vjere i ljubavi, jer se često ne uspijevamo u potpunosti povjeriti providnosti. A ponekad, suočeni s bolom i patnjom majke koja umre pri porodu i štoviše pod bombama, ili s obitelji uništenom ratom ili glađu i zlostavljanjem, napast je odgovoriti mačem, pobjeći, napustiti te, ostaviti sve misleći da ne vrijedi... Ali bila bi to izdaja naše najsiromašnije braće koja su tvoje tijelo na svijetu i koja nas podsjećaju da si ti Živi.

Gospodine Isuse, koji si izdan poljupcem.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si napušten od učenika.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si doživio samoću i poniženje.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si s ljubavlju primio
Judin izdajnički poljubac,
poslušaj naše molbe:
daruj obiteljima u misijama
hrabrost da svjedoče tvoje Evanđelje
i udijeli nam svima da na zlo odgovorimo dobrom,
da budemo graditelji mira i pomirenja.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

III. postaja Sinedrij osuđuje Isusa

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

A glavari svećenički i cijelo Vijeće [Sinedrij], da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. Veliki ga je svećenik ispitivao govoreći: "Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga? Isus mu reče: "Ja jesam!". Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. (Mk 14,55.61-62.64)

Stariji supružnici bez djece:

Bili smo zaručeni nekoliko mjeseci, a onda nas je život na duže vrijeme razdvojio, čineći da upoznamo razdiruću i blagu toplinu srca kako kuca na daljinu. A kad smo ponovno našli, odmah smo se vjenčali, žurbom onih koji su već toliko čekali i bojali se. Napustili smo svoje domove kako bismo stvorili svoj zajednički dom. Na put smo krenuli kao supružnici, puni planova i mladenačkih iluzija. Potom nas je život otkrio krhkijima, a ujedno nas je lišio očekivanja, natjeravši nas da idemo često uzbrdicom, na čijem smo se vrhu našli licem u lice s nemogućnošću da postanemo roditelji. Doživljavajući često s boli mnoge sudove o našoj sterilnosti. "Kako to da nemate djece?", pitani smo tisuću puta, kao da se željelo insinuirati da naš brak i naša ljubav nisu dovoljni da budemo obitelj. Koliko smo teško razumljivih pogleda pretrpjeli. Ali mi nastavljamo hoditi svaki dan držeći se za ruke, vodeći zajedno brigu o zajednici braće i prijatelja koja je, usred samoće i nježnosti, s vremenom postala naš dom i obitelj.

Gospodine Isuse, koji si doživio nepravednu osudu.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si podnosio insinuacije i optužbe.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si, nevin, bio progonjen.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si nepravedno osuđen,
poslušaj našu molitvu:
daruj supružnicima bez djece
da hode držeći se za ruke,
živeći u potpunosti sakrament bračne ljubavi,
a svima nama da živimo nedaće s blagošću i čvrstoćom.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

IV. postaja Petar niječe Isusa

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: "I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom. On zanijeka: "Niti znam niti razumijem što govoriš." I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač. (Mk 14,66-68.72)

Mnogobrojna obitelj:

Kad smo se vjenčali, vjerovali smo da ne možemo imati djece. Onda je, na našem medenom mjesecu, stiglo prvo i promijenilo nam je živote. Imali smo usporenije planove, ostvarivali smo se na poslu, putovali, pokušavali živjeti barem malo kao vječni zaručnici... A umjesto toga, dok smo još s nevjericom rukama dodirivali ljepotu ovog dara, stiglo je drugo dijete: djevojčica. I tako su, gledajući danas unatrag, stigla i druga djeca, gotovo a da to nismo primijetili. Što je s našim snovima? Oblikovani su događajima. Naše profesionalno ostvarenje? Izmijenjeno je činjenicama života koji stvara prekide. A onda strah da ćemo jednog dana moći sve zanijekati, poput Petra. Tjeskoba i iskušenje žaljenja pred još jednim neočekivanim troškom. Zabrinutost zbog napetosti s djecom adolescentima. Stare želje ustupile su mjesto našoj obitelji. Nije lako, naravno, ali tako je beskrajno ljepše. I unatoč mislima i zbijenosti i naših dana, kojih nam, čini se, nikad dovoljno, nikada se ne bismo vratili unatrag.

Gospodine Isuse, koji si obrisao Petrove suze.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji opraštaš onima koji priznaju da su sagriješili.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji razumiješ naše neizvjesnosti.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji otvaraš svoje ruke onima koji zazivaju oprost,
poslušaj našu molbu:

daruj brojnim obiteljima

da s radošću prevladaju sve poteškoće

a svima nama da uvijek ustajemo nakon pada.

Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

R/. Amen.

V. postaja Pilata osuđuje Isusa

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim? A oni opet povikaše: "Raspni ga! Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše još jače: "Raspni ga! Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. (Mk 15,12-15)

Obitelj s djetetom s poteškoćama u razvoju:

Naš sin je bio osuđen i prije nego što je došao na svijet. Sreli smo liječnike koji su se brinuli za njegov život prije nego što se rodio, i liječnike koji su nam jasno dali do znanja da je bolje da se ne rodi. A kada smo izabrali život, i mi smo bili predmet osuđivanja: "Bit će to teret i za vas i za društvo", rečeno nam je. "Raspni ga." Ipak, nikakva zla nije učinio. Koliko je puta osuda svijeta ishitrena i površna a nanosi nam bol i samim pogledom. Nosimo sramotu različitosti, koja se češće sažalijeva nego što je prihvaćena. Invalidnost nije ni hvalisanje ni etiketa, nego ruho duše koja često radije šuti pred nepravednim osudama, ne iz srama već iz milosrđa prema onima koji sude. Nismo imuni na križ sumnje ili iskušenje da se zapitamo kako bi bilo da su stvari ispale drugačije. Ali, u stvarnosti, invaliditet je stanje, a ne karakteristika, a duša, hvala Bogu, ne poznaje barijere.

Gospodine Isuse, koji si s ljubavlju gledao na svoje protivnike.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji se nisi bojao onih koji ubijaju tijelo a ne i život.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji sudiš milosrdnom ljubavlju.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si osuđen svjetovnom logikom,
poslušaj naše vapaje
za obitelji s djecom koja pate:
daruj im olakšanje u umoru
a svima nama da biramo, čuvamo i volimo uvijek i svaki život.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

VI. postaja Isus je bičevan i trnjem okrunjen

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

Pilat, nakon što je Isusa dao izbičevati, preda ga da se razapne. Vojnici ga potom zaogrnu grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski! I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. (Mk 15,15,17-19)

Udomiteljska obitelj:

Naša kuća je velika, ne samo što se tiče prostora, već prije svega zbog ljudskog bogatstva koje u njoj živi. Od početka braka nikada nismo bili sami u dvoje. Naš poziv da prihvatimo bol bio je i još uvijek je - nakon 42 godine braka i troje biološke djece, devetero unučadi i petero nesamostalne posvojene djece s ozbiljnim psihičkim poteškoćama - sve samo ne tužan. Ne zaslužujemo takav blagoslov života. Za one koji vjeruju da nije ljudski ostaviti samima one koji pate, Duh Sveti pokreće u njima volju da djeluju i da ne ostanu ravnodušni, stranci. Patnja nas je promijenila. Bol vraća bitnome, uređuje prioritete života i obnavlja jednostavnost ljudskog dostojanstva, kao takvog. Na patničkom putu života tolikih bičevanih i raspetih, uz njih, pod teretom njihova križa, otkrili smo da je pravi kralj onaj koji se daruje i daje se kao hrana, dušom i tijelom.

Gospodine Isuse, koji si bičevan po tijelu i u duhu.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si upoznao nevinu bol.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si ponižen, uvrijeđen, trnjem okrunjen.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,

koji si trpio bol i prezir,

poslušaj našu molbu:

udijeli našim obiteljima

da nauče prihvatiti one koji su ranjeni

a svima nama da preuzmemo odgovornost i skrbimo o nevoljama drugih.

Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

R/. Amen.

VII. postaja Isus nosi Križ

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

A pošto ga izrugашe, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. (Mk 15,20)

Obitelj s bolesnim roditeljem:

Jednog jutra, kao i mnogih drugih, moja supruga se dvaput onesvijestila. Žurba u bolnicu i otkriće bolesti koja joj je u glavu već uvlačila otrov. Operacija, rehabilitacija, liječenje... a danas potpuno nova svakodnevica za sve nas. Gospodin nam govori kroz događaje koje uvijek ne razumijemo i vodi nas za ruku prema ostvarenju najboljeg dijela nas. Imala je ulogu, poziciju, "ugled", a našla se posve drugačija. Naga, bespomoćna, razapeta. I ja s njom. Kroz ovu bolest, na ovom križu, postali smo stup na koji djeca znaju da se mogu osloniti. Prije nije bilo tako. Gotovo bih mogao reći da je danas, s njezinim očima što dosižu do najčišće boli, u potpunosti majka i žena. Bez ukrasa, u esencijalnosti novoga i težega života. To što smo blokirani, prikovani mučnim mislima, prisiljava, osobito mene koji sam bio tako tvrdoglavo ponosan, da u drugim obiteljima otkrijem divan dar: one koji te pokušavaju nasmijati, koji ti pomažu u kuhinji, koji ti prate djecu na vjeronauk, koji te slušaju, koji te razumiju pogledom, one koji unatoč tome što imaju situacije koje su jednake ako ne i kompliciranije, stalno brinu za tebe.

Gospodine Isuse, koji nisi tražio svjetovnih časti.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si na sebe preuzeo teret svih smrtnika.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si prigrlio teško drvo križa.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,

koji si vješalo smrti promijenio

u nepresušni izvor života,

poslušaj naše zazive:

udijeli djeci da skrbe o svojim roditeljima,

pazeći ih sa zahvalnošću,

a svima nama da od Tebe naučimo radost ljubavi i velikodušnog darivanja.

Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

R/. Amen.

VIII. postaja
Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi Križ

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. (Lk 23,26)

Djed i baka:

Otišli smo u mirovinu prije dvije godine i upravo kad smo počeli maštati kako ćemo trošiti novopronađenu energiju, dobili smo vijest da je naš zet ostao bez posla. Tijekom pandemije svjedočili smo bespomoćni krizi braka naše najstarije kćeri. Unuci su počeli preplavljivati naš dom živošću i zbrkom, ne više samo nedjeljom i, nadasve, što se to nije dogodilo otkad su naše troje djece bili maleni. U automobil smo stavili dječju sjedalicu i kupili ploču na koju ćemo zapisivati obveze naših petero unučadi kako ne bismo riskirali da nešto zaboravimo. Naše snage više nisu ono što su bile, no naše bogato iskustvo tjera nas da životu pristupamo mirnije nego kad smo imali energije za žurbu. Brine nas križ nesigurnosti obitelji i posla. U ovo doba života, kada bismo se prirodno brinuli o vlastitom umoru i neospornom strahu od smrti, na naša ramena stavljen je neočekivani križ. Koraci su često spori, a noću se smijemo, ali i plačemo od suosjećanja. Ali biti "kisik" za obitelji naše djece dar je koji vraća osjećaje koje smo imali kad su oni bili mali. Nikad ne prestajete biti majka i otac.

Gospodine Isuse, koji si podijelio težinu križa.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji nas predaješ sudu svoga križa.

R /. Dona nobis pacem.

Ti koji tražiš da te slijedimo noseći naš križ.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji nas pozivaš da nosimo teret jedni drugima,
poslušaj naše molbe:
udijeli našim obiteljima
da znaju podijeliti radosti i teškoće,
a svima nama da rastemo u djelotvornom bratstvu.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

IX. postaja
Isus susreće žene iz Jeruzalema

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. Isus se okrenu prema njima pa im reče: "Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. (Lk 23,27-28)

Posvojiteljska obitelj:

Sada nas je četvero. Dugi niz godina bilo nas je dvoje i suočavali smo se s križem usamljenosti i spoznajom da ćemo postati roditelji na drugačiji način od onoga što smo oduvijek zamišljali. Posvajanje je priča o životu obilježenim napuštenošću koji se liječi prihvatom. Ali napuštenost je rana koja uvijek krvari. A posvajanje je križ koji roditelji i djeca na svojim plećima nose zajedno, podnoseći ga, pokušavajući ublažiti bol, ali i ljubeći ga kao dio djetetove priče. Ipak, boli vidjeti dijete koje pati zbog svoje prošlosti. Boli pokušavati voljeti ga, a da ne možeš ni najmanje umanjiti njegovu bol. Posvojili smo se međusobno. Ipak, svaki dan se budimo znajući da je vrijedilo, da sav ovaj trud nije uzaludan, da ovaj križ, makar i bolan, krije tajnu sreće.

Gospodine Isuse, koji si sabirao poglede žena iz Jeruzalema.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si brisao suze i tješio srca.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si hrabro išao putem križa.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si pošao ususret križu
otvorenih očiju i spremnoga srca,
poslušaj naše molbe:
udijeli roditeljima i njihovoj posvojenoj djeci
da zajedno rastu kao obitelji koje prihvaćaju
a svima nama da surađujemo u radosti bližnjega.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

X. postaja Isus je razapet

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik! Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: "Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe! A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo je kralj židovski. (Lk 23,33-38)

Udovica s djecom:

Mi smo majka i dvoje djece. Više od sedam godina smo stolica s tri umjesto četiri noge: lijepa i vrijedna, makar malo nestabilna. Pod križem svaka obitelj, pa i najkrnja, najbolnija, najčudnija, najnepotpunija, nalazi svoj duboki smisao. Naša također. Doživjeli smo, ne bez suza i boli, da nas Isus, grleći drvo križa, gleda i da nas nikad ne napušta.

Njegova ljubav nije samo uopćena ljubav stvoritelja prema svojim stvorenjima. On nas udjeljuje prijatelju, majci, sinu, bratu. I Crkvi koja, uz sve svoje mane, pruža ruku i, koliko god se to činilo nemogućim, ponekad nosi teret za nas, dopuštajući nam da s vremena na vrijeme dođemo do daha. Ljubav se umnožava jer se daje besplatno, pa i kad sam u iskušenju da postavljam pitanje, ako je "druge spasio... ako je Krist Božji, izabranik njegov", nije li mogao spasiti i mog supruga? Ali Isusove rane na križu su baština, poveznica i relacija – sve zajedno. Ljubav postaje stvarna, jer u našem ponoru i usred naših nesreća nismo napušteni.

Gospodine Isuse, koji si raširio ruke na križu.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji, da bi spasio nas, nisi spasio sebe samoga.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si oprostio svojim ubojicama.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji rukama raširenim na križu
prigranjuješ sebi one koji su napušteni,
poslušaj našu molitvu:
udijeli obiteljima pogođenim gubitkom roditelja
da u svojoj boli osjete tvoju prisutnost,
a svima nama da znamo plakati s onima koji plaču.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

R/. Amen.

XI. postaja
Isus obećava Kraljevstvo dobrom razbojniku

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. Jedan od zločinaca mu reče: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje. A on će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju! (Lk 23,33.42-43)

Obitelj s Bogu posvećenim djetetom:

Tek sada se možemo smijati prisjećajući se svih očekivanja koja smo imali od svog sina. Odgajali smo ga da bude sretan, da bude ispunjen. Nadali smo se da će krenuti djedovim stopama. Da, možda smo mu željeli sasvim drugačiji život: obitelj, posao, djecu, unuke. Ukratko, "normalnost". Već smo živjeli njegov život umjesto njega. Ali onda si došao ti i sve si uznemirio. Pomeo si naše snove za nešto veće. Pobrinuo si se da njegov život ne ide logikom "tako se uvijek radilo" i pozvao si ga k sebi. Ali zašto? Zašto baš on? Zašto baš naš sin? Isprva to nismo dobro prihvatili. Mi smo se tome usprotivili. Okrenuli smo se od njega. Vjerovali smo da će ga naša hladnoća natjerati da se vrati na svoj put. Pokušali smo mu usaditi sumnju da je bio u krivu. Kao ona dva zločinca. Ali shvatili smo da se protiv Tebe ne može boriti. Mi smo čaša vode, a Ti si more. Mi smo iskra, a Ti si vatra. A sada te, poput dobrog razbojnika, i mi molimo da nas se sjetiš kada uđeš u svoje Kraljevstvo.

Gospodine Isuse, koji si umro kao zločinac.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si križ preobrazio u kraljevsko prijestolje.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si nam otvorio vrata izgubljenog raja.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si nam otkrio tajne svoga kraljevstva,
u kojemu je najveći onaj koji služi,
poslušaj naše molbe:
vodi roditelje da služe pozivu svoje djece
a svima nama daj da budemo tvoji vjerni učenici.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

XII. postaja Isus dariva Majku ljubljenom učeniku

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam cruce[m] tuam redemisti mundum.

Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke! I od toga časa uze je učenik k sebi. (Iv 19,25-27)

Obitelj koja je izgubila kćer:

U kući nas je bilo petero: ja, moj suprug i naše troje djece. Prije pet godina život se zakomplicirao. Bila je to dijagnoza teška za prihvatiti, onkološka bolest koja se svako malo pokazivala na licu naše najmlađe kćeri. Bolest koja je, unatoč tome što nikada nije ugasila njezin osmijeh, učinila još bolnijom užasnu nepravdu koju smo proživljavali. Zatim, da "izrugivanje" bude još veće, moj suprug je iznenada preminuo nakon šest godina braka, što nas je stavilo na put razdiruće samoće, tijekom koje smo dvije godine kasnije imali i posljednji ispraćaj naše djevojčice. Prošlo je pet godina od početka ovog obrata događaja, koju uopće nismo razumski shvatili, a ipak smo sigurni da je Gospodin bio, i nastavlja biti, prisutan u ovom velikom križu. "Bog ne poziva one koji su jaki, nego jača one koje poziva." To nam je jednog dana rekla jedna redovnica i te su riječi promijenile naš pogled na život posljednjih godina. Najveća laž s kojom smo se borili bila je da više nismo obitelj. Ne znam drugi način da odgovorim svom srcu i svojoj boli u tijelu, osim da se povjerim Gospodinu koji ovaj dio zemaljskog puta proživljava sa mnom. Mnogo sam se puta, tijekom kemoterapija moje kćeri, osjećala kao Marija pod križem. A to je iskustvo zbog kojeg se danas – makar i barem malo – osjećam majkom moga Gospodina.

Gospodine Isuse, koji si upoznao emocionalno razdiranje.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji smrti nisi dao zadnju riječ.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si nam u testamentu darovao svoju vlastitu Majku.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,

koji si nam prije posljednjeg izdaha

htio dati svoju Majku i povjeriti nas njezinoj brizi,

poslušaj naše molbe:

udijeli obiteljima koje su doživjele smrt djeteta

da čuvaju milost primljenu darom njegova života

a svima nama, da, utješeni Duhom, budemo suobličeni tvojoj volji.

Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

R/. Amen.

XIII. postaja Isus umire na Križu

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi lama sabahtani?" To znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine. A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu. (Mk 15,34.36-37)

Ukrajinska obitelj i ruska obitelj:

Posvuda smrt. Život kao da gubi vrijednost. Sve se mijenja u nekoliko sekundi. Egzistencija, dani, bezbrižni zimski snijeg, odlazak po djecu iz škole, posao, zagrljaji, prijateljstva... sve. Sve odjednom gubi svoju vrijednost. "Gdje si Gospodine? Gdje se skrivaš? Želimo da nam se život vrati kao prije. Zašto sve ovo? Što smo pogriješili? Zašto si nas napustio? Zašto si napustio naše narode? Zašto si ovako razdijelio naše obitelji? Zašto više nemamo volju sanjati i nastaviti živjeti? Zašto su naše zemlje postale mračne poput Golgote?" Suze su nestale. Ljutnja je ustupila mjesto rezignaciji. Znamo da nas Ti ljubiš, Gospodine, ali mi tu ljubav ne osjećamo i ta nas stvar izluđuje. Probudimo se ujutro i na nekoliko trenutaka osjećamo sreću, ali onda odjednom pomislimo kako će se biti teško sa svim tim pomiriti. Gospodine gdje si? Govori nam u šutnji smrti i podjela te nas nauči da budemo mirotvorci, braća i sestre, i da obnovimo ono što su bombe htjele uništiti.

Gospodine Isuse, koji si nas ljubio do kraja.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si, umirući, uništio smrt.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si nam izdahnuvši posljednji dah darovao život.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si učinio da iz tvog probijenog boka
provre pomirenje za sve,
poslušaj naše skromne glase:
daruj obiteljima koje su razorene suzama i krvlju
da vjeruju u moć oprosta
a svima nama da gradimo mir i slogu.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

XIV. postaja
Isusovo Tijelo je položeno u grob

V/. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

R/. Quia per sanctam crucem tuam redemisti mundum.

Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu. (Mt 27,59-61)

Obitelj migranata:

Sada smo ovdje. Mrtvi smo za našu prošlost. Htjeli smo živjeti u svojoj zemlji, ali nas je rat u tome spriječio. Obitelji je teško birati između svojih snova i slobode, između svojih nada i opstanka. Ovdje smo nakon putovanja na kojima smo svjedočili smrti žena i djece, prijatelja, braće i sestara. Ovdje smo, preživjeli. Doživljavaju nas kao teret. Mi koji smo doma bili važni, ovdje smo brojevi, kategorije, statistika. Ipak, mi smo puno više od migranata. Mi smo osobe. Ovdje smo došli zbog naše djece. Ginemo svaki dan za njih, kako bi mogli živjeti normalnim životom, bez bombi, bez krvoprolića, bez progona. Mi smo katolici, ali i to se čini manje važnim od činjenice da smo migranti. Ako ne odustajemo, to je zato što znamo da će veliki kamen s ulaza u grobnicu jednog dana biti odvaljan.

Gospodine Isuse, prijateljskim rukama skinuti s drveta križa.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji si pokopan u novom grobu Josipa iz Arimateje.

R/. Dona nobis pacem.

Ti koji nisi upoznao raspadanje groba.

R/. Dona nobis pacem.

Svi:

Pater Noster...

Gospodine Isuse,
koji si sišao nad pakao
osloboditi Adama i Evu s njihovom djecom iz drevnog zatočeništva,
poslušaj naše molbe za obitelji migranata:
otrgni ih iz izolacije koja ubija
a svima nama dopusti da te prepoznamo u svakoj osobi
kao našeg voljenog brata i sestru.
Ti koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.
R/. Amen.

Završna molitva

Milosrdni Oče,
koji daješ da sunce izlazi nad dobrima i zlima,
ne napuštaj djelo ruku svojih,
za koje nisi ustezao
predati svoga jedinog Sina,
rođenog od Djevice,
raspeta pod Poncijem Pilatom,
umrla i pokopana u srcu zemlje,
uskrsnulog od mrtvih treći dan,
koji se ukazao Mariji Magdaleni,
Petru i ostalim apostolima i učenicima.
On zauvijek živi u svetoj Crkvi,
koja je njegovo živo Tijelo u svijetu.

Očuvaj svjetlo u našim obiteljima
svjetiljku Evanđelja,
koje osvjetljava radosti i tuge,
napore i nade:
neka svaki dom odražava lice Crkve,
čiji je vrhovni zakon ljubav.
Izlijevanjem svoga Duha,
pomoz nam da svučemo staroga čovjeka,
izopačenog varljivim strastima,
i obuci nas u novog čovjeka,
stvorena po pravdi i svetosti.

Drži nas za ruku, kao Otac,
da se ne udaljimo od Tebe.
Obrati naša buntovna srca svome srcu,
da naučimo slijediti naume mira.
Nadahni protivnike da si pruže ruku,
i tako okuse međusobni oprost.
Razoružaj ruku brata podignutu protiv brata,
da tamo gdje je mržnja procvjeta sloga.

Daj da se nikada ne ponašamo kao neprijatelji križa Kristova,
kako bismo mogli sudjelovati u slavi njegova uskrsnuća.

On s Tobom živi i kraljuje,
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijeke vjekova.
R/. Amen.